

# HISTORIA PELAGIANA

& Dissertatio  
DE SYNODO V. OECVMENICA  
IN QVA

Origenis ac Theodori Mopsuesteni Pelagiani erroris  
Auctorum iusta damnatio exponitur,

E T

AQVILEIENSE SCHISMA DESCRIBITVR.

ADDITIS

VINDICIIS AVGVSTINIANIS  
PRO LIBRIS A S. DOCTORE CONTRA PELAGIANOS,  
ac SEMIPELAGIANOS scriptis.

AUCTOR

P. M. HENRICO DE NORIS  
VERONENSI

Augustiniano Sacrae Theologiae Professore, & S. R. vniuersalis  
Inquisitionis Qualificatore.

CVM PRIVILEGIIS.



BIBLIOTECA  
UNIVERSITARIA  
SALAMANCA

PATAVII

Typis Petri Mariæ Frambotti. Superiorum Permissu. MDCLXXIII.



Eminentissimo Principi  
**F R A N C I S C O**  
**S.R.E. CARDINALI**  
**B A R B E R I N O**  
Sacri Collegij Decano.

 Igantes olim in cœlum iter affectantes, impium bellum superis intulisse, atque inde fulmine deiectos, ac montium ruina consepultos, matrique suæ redditos, temeritatis poenas persoluisse, fictis fabulis Poctæ prodiderunt. Eadem Pelagium Hæresiarcharum callidissimum vecordia, idem planè furor impulit, ut audacia gigantea, & sacrilega spe sibi cœlum destinans, plurimos pestilenti sydere afflatos, in idem votum alliciens, immane bellum aduersus Dei Gratiam concitaret. Verum D. Augustinus in rei Orthodoxæ tutelam vigilantisimè excubans, contra superbissimorum hominum impetum impavidus stetit, atque ex Africana arce in perduelles detonans, viginti annorum bello magnum diem imposuit. Huius sacri belli historiam à pluribus, ijsq; præclaris Scriptoribus contextam, attentiore cura ad incedem reuocatam, & ope codicum manu exaratorum aucta,

publici

Aug. lib.  
4 ope. in-  
perf. cap.  
112.



# HISTORIÆ PELAGIANÆ

Liber Primus.

## CAPVT I.

*Origenes Pelagianæ Sectæ Princeps.*

**P**elagianæ Hæreseos primordia quidam altius deducentes parrem eandem Orbis natalibus dixerunt, non ut illi quidem ex originis antiquitate, vt in urbium, ac regnorum initijs à p̄eclaris quibusque scriptoribus fieri mos est, aliquod nobilitatis pondus adjicerent, sed ut execrabilis sectæ iam inde ab Orbe condito humano generi insidiatae infamiam posteritati propagarent. Angelorum rebellantium, ac primorum hominum facinus recolunt, cum utriusque diuinæ prouidentiæ auxilijs exclusis proprietum honorum autores sibi & esse, & dici detestanda superbia voluere. Hunc quidem errorem vix nato homini malis Dæmonis artibus instillatum Philosophorum celeberrimi, quos Stoicos dixerunt, acutissimis disputationibus promouerunt, dum ceteris Numini votis remissis, vni virtuti per nos nobismet comparandæ sedulè insudandum esse docuere. Hinc nihil magis in eorum scholis decantatum, quam ad optima quæque capessenda hominem sibi sufficere, partamque ex virtute laudem nequaquam nos cum Deo partiri, qui in illius societatem nobiscum profectò venire non possit. Hæc quidem uti eleganter, ita impie inculcat Dialogista apud Tullium lib. 3. de natura Deorum: *Atque hoc quidem, inquit, mortales sic habent, externas commoditates, vinceta, segetes, oluetæ, ubertatem frugum, & fructuum, omnem denique commoditatem, prosperitatemque vita d. Dijs se habere, virtutem autem nemo unquam acceptam Deo retulit.* Vti verò Patres, qui Pelagianam hæresim scriptis oppugnarunt, ex gratiarum actione, quas ob accepta animi bona Deo referimus, à Deo nobismet eadem collata incluctabili arguento probarunt, ita Stoicus ille alia prorsus via pergens, *Num quis, inquit, quod bonus vir esset, gratias Dijs egit unquam?* At quod dñes, quod honoratus, quod incolmis, Iouenque Opt. Max. ob eas res appellant, non quod nos iustos, temperatos, sapientes efficiat. Concinit huic alter eiusdem dogmatis professor Seneca hæc ad Lucilium scribens epist. 20. *Huc cogitationes tua teniant, hoc cura, hoc opca, omnia alia vota Deo remisurus, ut contentus sis temetipso,*

A

G.

# ERRATA SIC CORRIGE

Prior numerus paginam, alter lineam designat.

53. 34. & 73. 15. XV. Kal. Oct.  
54. 14. Quadragecimus tertius  
56. 34. S. Cypriani  
56. 41. & 58. 1. Hiram  
58. 12. effectus  
69. 52. 33. 425. nouemiam.  
73. 15. Vicarij  
99. 18. foliummod  
104. 12. quorum  
108. 27. deferendas  
219. 36. pag. sup.  
221. 13. excubavit  
233. 40. lapis frequens  
341. 6. excubis  
353. 12. obiectat  
353. 13. ut ut  
364. 21. illud  
372. 14. Hilario  
377. 4. præponatur  
385. 19. catachethum  
390. 5. in fine precedente  
310. 13. Tingitani  
212. 31. Valentini  
214. 36. Criconiani  
218. 31. quingenti, ac sexaginta septem  
230. 19. indubij:  
242. 11. REPRÆNSORES  
243. 43. termini  
253. 81. numero 34  
268. 39. omisit  
298. 1. co ex  
316. 21. facerent  
319. 41. Hinc  
319. 38. insuffis  
334. 20. subscriptiones

- XV. die Oct.  
Quadragecimus decimus tertius,  
Cypriani.  
Hiram.  
effectus.  
426. decennium.  
Consularis  
foliummod.  
quorum.  
deferendas.  
pag. 134.  
excubavit.  
dele Septus.  
excuso.  
obicit.  
dele alternans.  
illud.  
Hilario  
præponatur.  
catachethum.  
initio præsencis.  
Tingitani.  
Valentini.  
Criconiani.  
quingenti, ac sexaginta sex.  
dubij:  
REPREHENSORES.  
termini.  
numero 34.  
omisit.  
ex eo.  
facerent.  
Hinc.  
insuffis.  
subscriptiones.



DISSERTATIO HISTORICA  
**DE SYNODO QVINTA**  
Œ C V M E N I C A

I N Q V A

Origenis ac Theodori Mopsuesteni Pelagiani erroris  
Auctorum iusta damnatio exponitur,

E T

A Q V I L E I E N S E S C H I S M A D E S C R I B I T V R .

A V C T O R E

P. M. HENRICO DE NORIS  
VERONENSI

A V G V S T I N I A N O S. THEOLOGIÆ PROFESSORE,  
& S. Romanæ vniuersalis Inquisitionis Qualificatore.



P A T A V I I .

Typis Petri Mariæ Frambotti Bibliop. 1673.  
S U P P E R I O R V M P E R M I S S V .

# VINDICIAE AVGVSTINIANÆ

QVIBVS

S. Doctoris scripta aduersus Pelagianos , ac Semi-pelagianos à Recentiorum censuris asseruntur .

A V C T O R E

P. M. HENRICO DE NORIS  
VERONENSI

AVGVSTINIANO S. THEOLOGIÆ PROFESSORE,  
& S. Romanæ vniuersalis Inquisitionis Qualificatore.



P A T A V I I .

Typis Petri Mariæ Frambotti Bibliop. 1673.  
SUPERIORVM PERMISSV.